

- 1) Bjærgeløn og bidrag til almindeligt havari eller til omkostninger, der fordeles efter § 136 eller § 216, stk. 2.
- 2) Fordringer, der grunder sig på, at bortfragteren eller skibsføreren i henhold til sin lovbestemte fuldmagt har truffet en aftale eller foranstaltning eller gjort udlæg for ladningsejernes regning, samt ladningsejeres fordringer på erstatning for gods, der er solgt til fordel for andre ladningsejere.
- 3) Bortfragterens fordring i henhold til fragtaftalen, såfremt fordringen kan gøres gældende mod den, som kræver udlevering.

§ 252. Søpanteret i ladning har fortrinsret i pantet fremfor alle andre hæftelser end offentlige afgifter.

Stk. 2. Søpanterrettigheder fyldestgøres i den rækkefølge, i hvilken de er nævnt i § 251. De, der er nævnt under samme nummer, har indbyrdes lige ret. Dog skal de, der er nævnt under nr. 1 og 2, for hver gruppes vedkommende fyldestgøres, således at de yngre går foran de ældre, når de ikke hidrører fra samme begivenhed.

§ 253. Søpanteret i ladning falder bort, når godset udleveres, når det sælges ved tvangsauktion, eller når det under rejsen sælges for at fyldestgøre skibets eller ladningens behov.

Stk. 2. Den, der uden fordringshaverens samtykke udleverer gods, som han ved eller bør vide er behæftet med søpanteret, bliver personlig ansvarlig for fordringen inden for pantets værdi. Var modtageren ikke personlig ansvarlig for fordringen, gælder det samme ham, hvis han havde kundskab om fordringen, da godset blev udleveret.

Stk. 3. Den, der udleverer gods, som er behæftet med søpanteret for bidrag til almindeligt havari, bliver dog ikke personlig ansvarlig for denne fordring, såfremt ejeren af godset har påtaget sig personligt ansvar for fordringen og har stillet betryggende sikkerhed for denne, jfr. § 215.

§ 254. Søpanteret i ladning forældes 1 år efter kravets opståen.

Stk. 2. Forældelsesfristen afbrydes ved foretagelse af retsskridt inden fristens udløb.

§§ 255-258: Udgået.

C. Forskellige bestemmelser.

§ 259. Panteret i et udenlandsk skib anerkendes som gyldig her i riget, såfremt:

- 1) panteretten er stiftet og registreret i overensstemmelse med lovgivningen i den stat, hvor skibet er registreret,
- 2) registret og de dokumenter, der skal opbevares, er offentligt tilgængelige, og udskrifter af registret og genpart af disse dokumenter kan fås i registret, samt
- 3) registret eller de nævnte dokumenter indeholder oplysning om
 - a. panthaverens navn og adresse eller om, at pantebrevet er udstedt til ihændehaber,
 - b. størrelsen af det beløb, som pantet skal sikre, og
 - c. den dato og de andre forhold, som efter lovgivningen i registreringslandet er afgørende for panterettens prioritet i forhold til andre registrerede panterrettigheder.

Stk. 2. Ejendomsret til og panteret i et skib, der bygges i udlandet, anerkendes som gyldig her i riget, såfremt rettigheden er registreret i overensstemmelse med lovgivningen i den stat, hvor skibet bygges.

§ 260. Udgået.

§ 261. Den, som har søpanteret i flere genstande, kan holde sig til enhver af dem for hele sin fordring.

Stk. 2. Har han søgt fyldestgørelse i en af genstandene for et større beløb, end der forholdsvis faldt på den, indtræder såvel den ejer, der derved lider tab, som den søpanthaver, hvis pant derved bliver utilstrækkeligt til hans fyldestgørelse, for den overskydende del i fordringshaverens søpanteret i de øvrige genstande.

§ 262. Ved overdragelse eller anden overgang af en fordring, der er sikret ved søpanteret, overgår søpanteretten til den nye fordringshaver.

§ 263. Søpanteret omfatter ikke krav på erstatning for tab af eller skade på skib eller ladning. Dette gælder også krav i følge forsikringsaftale.